

„Kosovo” si PD-L: extremismul electoral

In colaborare cu Ovidiu Silaghi
Sunday, 17 February 2008

O parte din evenimentele zilei de luni 18 februarie mi-a lăsat un gust amar. Poziția României vis-a-vis de proclamarea independenței reuniunii Kosovo a fost oficializată. Dar, din păcate, subiectul Kosovo a fost transformat într-unul pur electoral. Consider că erau suficiente trei acte: întvederea Țefului statului cu liderii partidelor politice, hotărârea adoptată de Parlament și explicațiile premierului Țriceanu referitoare la poziția țării noastre în raport cu poziția dominantă din cadrul Uniunii Europene și la deciziile care s-au luat la nivelul Uniunii Europene. Constat cu regret însă că a trebuit să asistăm pe parcursul întregii zile și la declarații inflamate, și la atacuri politicianiste și demagogice la adresa Guvernului. Dacă puseul naționalist al liderilor PRM era previzibil, dacă poziția aparte a UDMR era și ea de așteptat, pentru că fapt membri Uniunii prin declarațiile favorabile recunoașterii independenței, urmăresc în principal să și recâștige electoratul care cochetează cu UCM și dacă nu mai reprezintă nici o surpriză ieșirile de ultimă oră ale unor lideri din afilii în picaj în ceea ce privește imaginea, în schimb atitudinea PD-L mi s-a părut jalnică.

Proclamarea independenței Kosovo nu a reprezentat o surpriză pentru nimeni. Poziția României față de acest eveniment era cunoscută încă din 2005, de când se prevedea evoluția din regiune. La vremea respectivă și actualii reprezentanți ai PD-L, aflați pe atunci la guvernare și țiau foarte bine care este poziția oficială. Mai mult, pe 14 februarie a.c., când pe anumite canale s-a anunțat inevitabilitatea actului politic de la Pristina, premierul Călin Popescu-Țriceanu a reiterat public poziția pe care o vom adopta. Tocmai îninând cont de aceste date, mi se pare incalificabil ca președintele PD-L, Emil Boc să facă referiri în fața camerelor de luat vederi la „ezitările” premierului Țriceanu în problema Kosovo. Tot domnul Boc, după întvederea de la Cotroceni numai că nu a somat premierul să excludă UDMR de la guvernare. Nu mă așteptam ca un partid care se pretinde că face parte din familia PPE, să renunțe la atitudinea europeană pe care o clamează și să îmbrace haina extremismului radical, să devină un fel de PRM de acum câțiva ani, de dragul unor insignifiante procente electorale. Lucru confirmat și de faptul că nimeni nu a auzit vreo reacție din partea aceluiași domn Emil Boc la o dezvoltare recentă apărută în ziarul Gândul referitoare la un subaltern al domniei sale: „Florin Țene, funcționar public al municipalității, președinte al unei fundații cu simpatii legionare și militan împotriva independenței provinciei Kosovo – de altfel, s-a oferit voluntar, alături de câțiva tineri, să lupte în armata sârbă” (Se poate înțelege din lipsa de reacție d-lui Boc că ESTE DE ACORD ca un subaltern al său să lupte cu arma în mână și împotriva jandarmilor români înscinați cu menținerea ordinii publice în Kosovo?) Revenind la solicitarea cu iz electoral și demagogică a d-lui Boc de a cere excluderea UDMR și de condamnare a PNL și a premierului pentru coabitarea cu Uniunea, trebuie spus că atât timp cât membri UDMR respectă și își asumă deciziile guvernului și își fac funcțiile pe care le dețin, nu văd de ce ar trebui excluși. Până la proba contrarie este vorba de libertatea de exprimare. Nu cunosc ca în țara cu democrația cea mai dezvoltată, SUA, să se ceară excluderea din Senat sau Congres a politicianilor care se opun cu înverșunare politicii față de Irak. A nu se înțelege că aprob sau că sunt de acord cu declarațiile pe problema Kosovo ale unor lideri ai Uniunii. Nu sunt de acord cu nici un fel de excese. Din partea oricui vin. Filiala PNL Satu Mare chiar dezavuat mini manifestarea pro-Kosovo a unor tineri radicali maghiari din Cluj, membri ai UCM. Dar de aici până la a face procese de intenție premierului și principalului partid de guvernământ, PNL este o lungă și de neacceptat. Concluzia este una singură: este mai mult decât jenant ca un partid care dorește să conducă România să aibă o astfel de conduită și să trateze electoral și cu accente extremiste absolute orice eveniment. Și nu oricare, ci unul asupra căruia s-a realizat un consens politic și care situează România nu pe aceiași baricadă cu celelalte state din Uniunea Europeană